

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 173/2012-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti T., s. r. o., zastúpenej advokátkou JUDr. M. G., K., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutím Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1040505/150/2012/5081 z 23. januára 2012 v spojení s rozhodnutím Daňového úradu T. č. 740/320/164-28966/11/Šol z 21. septembra 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti T., s. r. o., **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. apríla 2012 doručená sťažnosť spoločnosti T., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutím Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky (ďalej len „finančné riaditeľstvo“) č. 1040505/150/2012/5081 z 23. januára 2012 v spojení s rozhodnutím Daňového úradu T. (ďalej len „daňový úrad“) č. 740/320/164-28966/11/Šol z 21. septembra 2011 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že finančné riaditeľstvo napadnutým rozhodnutím potvrdilo rozhodnutie (daňová exekučná výzva) daňového úradu, ktorým vyzval sťažovateľku ako daňovú dlžníčku na zaplatenie daňového nedoplatku vo výške 15 983,28 €.

3. Sťažovateľka v sťažnosti zároveň uviedla, že *„prípadným zastavením konania o žalobe na preskúmanie týchto rozhodnutí všeobecným súdom z dôvodu, že ide o rozhodnutia, ktoré nie sú preskúmateľné súdom (v tomto prípade neexistuje celkom jednotná judikatúra určujúca, ktoré rozhodnutia sú preskúmateľné a ktoré nie) by došlo k zmeškaniu lehoty na podanie ústavnej sťažnosti, podáva sťažovateľ z dôvodu, aby nedošlo k situácii, v ktorej by nemal možnosť domáhať sa ochrany svojich práv na žiadnom orgáne/súde súbežne so žalobou na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy aj túto ústavnú sťažnosť“*.

4. Sťažovateľka ústavnému súdu navrhla, aby sťažnosť prijal na ďalšie konanie a nálezom rozhodol o porušení označených práv podľa ústavy a dohovoru napadnutými rozhodnutiami, napadnuté rozhodnutia zrušil a zakázal pokračovať v ďalšom porušovaní jej práv a priznal jej primerané finančné zadosťučinenie, ako aj náhradu trov konania.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Predmetom sťažnosti je namietané porušenie čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru rozhodnutiami finančného riaditeľstva a daňového úradu, ktorými nevyhovel žiadostiam sťažovateľky o zastavenie daňového exekučného konania.

7. Ústavný súd konštatuje, že nie je v jeho právomoci o merite podanej sťažnosti konať a rozhodnúť.

8. Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

9. Podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v správnom súdnictve súdy preskúmajú na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP) a tiež konajú o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy (§ 250v OSP).

10. Sťažovateľka sama vo svojej sťažnosti uviedla, že v predmetnej veci si je vedomá, že tieto rozhodnutia sú preskúmateľné všeobecným súdom, ale sťažnosť ústavnému súdu podala aj z toho dôvodu, aby nedošlo k zmeškaniu lehoty na jej podanie, ak všeobecný súd rozhodne, že tieto rozhodnutia nie sú preskúmateľné všeobecným súdom.

11. S poukazom na to ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka mala v systéme všeobecného súdnictva k dispozícii účinný opravný prostriedok na ochranu svojich práv, ktoré mali byť napadnutými rozhodnutiami finančného riaditeľstva a daňového úradu porušené, pričom tento účinný opravný prostriedok v danej veci v zákonnej lehote využila. Oprávnenie všeobecných súdov v správnom súdnictve rozhodnúť o napadnutých rozhodnutiach daňového úradu vylučuje v tejto veci právomoc ústavného súdu, ktorý by ju mohol uplatniť iba vtedy, ak by už sťažovateľka nemala inú ústavnú a zákonnú možnosť účinnej ochrany svojich práv.

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2012